

Het pittoreske Hazerswoude

Het wordt je niet in dank afgenomen als je coûte que coûte beweert, dat de regionale Soroptimisten geen natuurfreaks zijn. Komend vanuit het Zuidwest-Alphense Kerk en Zanen rijdt het illustere gezelschap regelmatig naar de welige Hazerswoudse landouwen, alwaar ze genieten van wilgenroosjes, orchideeën, lathyrussen, lelietjes-vandalen en dovenetels. Dit genieten reikt verder dan de zo rijk geschakeerde biodiversiteit van het karakteristieke veenweidelandschap, dat decennia terug al als decor fungeerde in de verhalen van Dik Trom. Het bepaalt de dames Soroptimisten bij de kern van het eigen gedachtegoed: de zorg voor het ecosysteem van Moeder Aarde.

Het bevreedt je waarschijnlijk dat dat dorpje in het Groene Hart nochtans geen toeristische attractie is. De verrukkelijke weilanden waar je je onmiddellijk wilt neervlijen, de tarweakkertjes waarboven de kievit (kievieten = ook goed!), de grutto's en de tureluurs hun pirouettes draaien..... het is dé (de = ook goed!) accommodatie voor de Soroptimist die zich geen blèrende drop-out, geen armzalige snottebel of geen rancuneuze misantroop wil voelen.

Of de Soroptimist nu apprecieert elektricien, anesthesist, gynaecoloog of politieagent te worden, het lijdt geen twijfel dat zij zich onder dat azuren baldakijn voelt als een Curaçaoënaar in de Caraïbische Zee (Caribische Zee = ook goed!). Ga ervan uit dat dit idyllische landschap de filantropische dame nieuw elan geeft en dat ze beslist niet knarsetandend thuiskomt als ze zich in deze Elysische gelukzaligheid vermeid heeft. Hopelijk logenstrafte een tochtje door het door de schrijver dezes verwoorde paradijs de teneur van de oudewijvenpraat van sommige notoire azijnpissers. Zij kiezen omwille van het populaire koketteren met exotische stranden en uitheemse steden voor Costa Rica en de Côte d'Azur voor Córdoba of Phnom Penh en maken zich met een jantje-van-leiden af van de oer-Hollandse Hof van Eden.

Wat uw kwelgeest hier in slechts één essaytje op slechts één A4'tje verwoordt, leidt u niet naar een echec, voert u niet naar een debacle, maar biedt u een rembrandtesk kleurenpalet dat uw stemming voor lange tijd bepaalt.

Hazerswoude, geenszins een artikeltwaalfgemeente, geenszins een nederzetting waar men de bio-industrie zelfs maar vermoedt, maar met recht de Tuin van de Randstad. Vanuit deze tuin snellen de gedachten alras naar verre windstreken waar tropische tuinen met de o zo verleidelijke kleuren en geuren menig toerist die Sumatra bezoekt in vervoering brengen. Terwijl op datzelfde moment de bevolking van Sumatra nochtans en ongelijklijk verdeeld op of onder het bestaansminimum leeft. Waar educatie een luxe is waarvan oudere generaties slechts konden dromen, maar die nu langzamerhand binnen ieders bereik komt. De taalkundige educatie die u vanavond geniet draagt bij aan betere leervoorzieningen op Sumatra en die gedachte alleen al maakt de hoofdbreken van vanavond de moeite waard.